

Az a nap a Golgotán

(That Day On Calvary)

1960.09.25. Jeffersonville, IN. U.S.A.

1 Isten áldjon meg, Neville testvér. Köszönöm szépen. Jó reggelt, barátaim. Kiváltság, hogy ma reggel ismét itt lehetek a gyülekezetben, hogy szolgáljam az Urat az Ige hirdetésével és a betegekért való imádkozással. És nagyon hálás vagyok ezért a napért.

Meglepődtem, ahogy bejöttem. Egy testvér odajött és azt mondta: "Nem akarok olyan lenni, mint az a méltatlan leprás, aki meg lett gyógyítva". Wright testvér volt az. Imádkoztam érte, és az Úr teljesen meggyógyította. Sírva jött fel, hogy kezet fogjon velem, és azt mondta, hogy meg akarja köszönni az Úrnak, hogy meggyógyult. Vissza akart jönni hálát adni. Teljesen rendbejött. Most már tökéletesen jól van. Hálásak vagyunk ezekért a bizonyágtételekért.

2 Charlie, te és Jeffries testvér, ha szeretnétek, gyertek ide, és foglaljátok el ezeket a helyeket. Nagyon szívesen látunk benneteket, így nem kell állnotok. A másik testvér, Woods testvér, gyere fel ide, itt van néhány hely a padon, hogy ne kelljen állnia. És azt hiszem, itt is van néhány hely. Nagyon örülnénk, ha idejönnétek és elfoglalnátok ezeket a helyeket.

Azt hiszem, egyszer azt mondta valaki: "Boldog voltam, amikor azt mondták nekem: "Menjünk az Úr házába"". Ez a keresztények kiváltság és öröm - elmenni az Úr házába.

3 Körülnézve, sok barátomat látom ma reggel, nagyon fel vagyok lelkesedve emiatt. Örülök, hogy Dauch testvér és Dauch testvérnő itt van Ohióból. Látom Armstrong testvért és Armstrong testvérnőt ott hátul, egyenesen Ohióból. Isten áldjon meg benneteket is. És, ó, ha csak körülnézek, olyan sok embert látok, hogy nehéz lenne mindannyiuk nevét felsorolni. Hoover testvérnő Kentuckyból, örömmel látunk ma reggel. És Charlie és Nellie, Jeffries testvér és családja, és még olyan sokan jöttek a városon kívülről. Szóval nagyszerű alkalomra számítunk ma reggel az Úrban. Arra számítunk, hogy Isten találkozni fog velünk, hogy megáldja a lelkünket, és odaadja nekünk amire szükségünk van. Ahogy körbenézek a teremben, ha az összes barátomat megszólítanám, akkor a délelőtti nagy részét azzal tölteném, hogy mindenkit megemlítek. Jó érzéssel tölt el, amikor visszajövök a gyülekezetbe, és látom, hogy mindenki itt van. És hogy találkozunk...

4. Mi lesz, amikor a mennybe érünk, és ott találkozunk egy időtlen, örökkévaló közösségben együtt Isten trónja körül - és azok az áldások, amelyeket mindnyájan szeretünk? Ott majd elváltozunk az Ő hasonlatosságára és képmására, és az Ő Szelleme lesz rajtunk, hogy imádjuk és szolgáljuk Őt az örökkévalóságban, és sohasem fogunk többé elfáradni.

Gondolj csak bele, nem tudsz olyan dologra gondolni, amit ugyan szeretsz csinálni, de néha ne fáradnál bele.. Charlie, azt hiszem, te és én már többször vadásztunk mókusra, és ezt jobban szeretjük csinálni mint bármi mást, de tudjuk, hogy elfáradunk benne. Én szeretek

túrázni, felmenni a hegyekbe és túrázni, de néha elfáradok, és ilyenkor csak valami mást akarsz csinálni. És szeretek vezetni.

Néha fáradtnak, kimerültnek és idegesnek érzem magam. Ilyenkor bepattanok a kocsimba és elindulok. A kezem a kormányra támasztva megyek lefelé az úton, és azt éneklek, hogy "Annyira boldog vagyok, hogy azt mondhatom, hogy közéjük tartozom", vagy valami mást. Csak fogom a kormányt, énekelek, dobolok a lábammal és kiáltozok. Hát, egy idő után elfáradok, és akkor hazamegyek, és valami másba kezdek. De amikor eljutunk oda, hogy Istent imádjuk abban az új királyságban, soha nem lesz egy fáradt pillanat sem. Mindig csak egy áldás lesz, folyamatosan. De persze akkor már el leszünk változva; nem olyanok leszünk, mint most. Mások leszünk, más teremtmények, mint amilyenek most vagyunk. Ezért boldogok vagyunk.

5 Csak gondolkodtam. Nem tudom, hogy említettem-e ezt valaha, vagy sem, Charlie testvér. Valamikor Kentuckyban voltam vele, és azt kérdezte: "Branham testvér, szerinted a millenniumban fogunk mókusokra vadászni?".

Azt válaszoltam: "Nem hiszem, Charlie."

Azt kérdezte: "Nos, mi annyira szeretjük ezt, gondold, hogy a Millenniumban is így lesz?".

Azt mondtam: "Nem, az Millenniumban semmit sem fognak megölni."

És ő azt mondta: "De, mi szeretjük ezt."

Azt mondtam: "Charlie, mi lenne, ha meggyőznék arról, hogy egykor disznó voltál, és egy magasabb rendű lényé, egy emberré emelkedtél. Vissza akarnál-e valaha is menni, és élvezni a disznó örömeit?"

Azt mondta: "Nem."

Azt mondtam: "Látod, most, hogy ember vagy, sokkal magasabban vagy, mint a disznó, soha többé nem akarnál disznó lenni." Azt mondtam: "Most szorozd meg ezt tízezerrel, és te ez leszel, amikor innen elváltozol azzá, ami ott leszel. Soha többé nem akarsz majd ember lenni." Így van. Az valami más lesz. Annyira örülök már csak a gondolatnak is, tudva, hogy egy nap feljebb fogunk jutni.

6 Nos, ha az Úr akarja, a következő vasárnap, ami körülbelül... Elmegyek Wyomingba, egy jó barátommal... vagyis Idahóba egy jó barátommal, Miner Arganbright testvér és Clayton Sonmore testvér, a Keresztény Üzletemberektől.

A jövő héten... a jövő utáni héten, ami... hetedike Dallasban leszek, Texasban, a Gyógyulás Hangja konferencián; és a hetedik estén fogok én beszélni. Aztán visszatérek, hogy elmenjek Idahóba Arganbright testvérral és a Keresztény Üzletemberekkel, és talán lesz egy esténk Minneapolisban, mielőtt elmegyünk. Azután egy Keresztény Üzletemberek reggelije.

Ha az Úr akarja, jövő vasárnap reggel újra itt akarok lenni a gyülekezetben. És ha ezt megengedi, és az Úr akarata, akkor szeretnék beszélni a "Forgósél a szélben" témáról - ha az Úr akarja.

7 Úgy tűnik, egész héten ez van a szívemen.

Egyik reggel, nagyon korán, hajnali négy óra körül, felébredtem, és ez a gondolat jött: "Az a nap a Golgotán." És erről szeretnék ma reggel beszélni. Az a nap a Golgotán.

Most hogy ezt elolvassuk, lapozzunk a Bibliánkban, a Szentírásban, Szent Máté evangéliumában a huszonhetedik fejezethez; és a huszonhetedik verssel kezdjük, és felolvasunk egy részt az írásból, hogy megkapjuk a hátteret. Aztán rögtön bele is kezdünk; és az igehirdetés után pedig imádkozni fogunk a betegekért.

8 A legutóbbi alkalom óta, amikor itt voltam, csak megemlítem, hogy bemutassam az újfajta szolgálatomat, több bizonyosságot vittem arról az alkalomról, mint amennyit hosszú idő óta bármelyikről. Van abban valami, amikor kapcsolatba kell lépned a személlyel, függetlenül attól, hogy mennyi természetfeletti van bemutatva. De látjátok, a gyógyulás az egyén hitén kell, hogy nyugodjon.

Nos, ha egy személynek van hite, és látják, hogy a Szentlélek átmegy a hallgatóság felett és azt mondja hogy ezek és ezek a konkrét dolgok történtek "Te ez és ez vagy, és erről a helyről jöttél, és van egy bizonyos dolog, amit tettél, és ez így fog történni"; és látjátok, hogy mindez pontosan így történik, mégis az ott ülő személynek fel kell néznie, és azt kell mondania: "Ez csak Isten lehet! Elfogadom a gyógyulásomat". De ehelyett az a személy azt mondja: "Tedd rám a kezed, és imádkozz értem, hogy meggyógyuljak".

9 De ezt tanítják nekünk itt Amerikában, hogy ezt higgyük, és ez kétségtelenül Írás szerinti. De azt találjuk Afrikában és más helyeken, csak történjen meg valami ilyesmi, az egész közönség azonnal kinyúl és elfogadja a gyógyulást - mert nem tanítottak nekik semmit. Látjátok, nem tanították őket a gyógyulásra. És amikor ezt látják, akkor tudják, hogy van egy Isten, aki él; és ha Ő él, akkor Ő a legfelsőbb, és Ő gyógyít, és kész. Mert az alap már le van fektetve - az alap -, hogy Ő gyógyító és meggyógyítja az embereket. Aztán amikor látják, az Ő jelenlétét, ahogy működik a gyülekezeten keresztül, akkor azt mondják: "Ezzel el van intézve. Ez minden, amire szükségünk van." De nekünk azt tanították, hogy tegyük a kezünket a betegekre, meg ilyesmi. Ez az oka annak, hogy ez nem működik olyan jól Amerikában.

Ne feledjétek, jövő vasárnap reggel, ha az Úr is úgy akarja... Neville testvér majd bejelenti, természetesen, ha... "A forgószelel a szélben".

10 Hagytam nektek egy kis időt, hogy odalapozzatok az Írásokban a Máté 27. fejezetéhez. Kezdjük az olvasást Máté evangéliumának huszonhetedik versénél. Most pedig figyeljünk arra, amit olvasunk:

27 Akkor a helytartó katonái magukkal vitték Jézust a helytartóságra, és az egész órség köré gyűlt.

[28](#) Levetkőztették, bíborszínű köpenyt adtak rá,

[29](#) tövisből font koronát tettek a fejére, nádszálat adtak a jobb kezébe, és térdet hajtván előtte, gúnyolták őt: Üdvöz légy, zsidók királya!

[30](#) Azután leköpdösték, majd elvették tőle a nádszálat, és a fejét verték vele. ^{Ézs}

[31](#) Miután kigúnyolták, levették róla a köpenyt, felöltöztették a saját ruhájába, és elvitték, hogy keresztre feszítsék.

[32](#) Kifelé menet találkoztak egy cirénei emberrel, akinek Simon volt a neve: ezt arra kényszerítették, hogy vigye a keresztet.

[33](#) Amikor arra a helyre értek, amelyet Golgotának, azaz Koponya-helynek neveznek,
[34](#) epével kevert bort adtak neki inni. De amikor megízlelte, nem akart inni belőle.
[35](#) Miután megfeszítették, sorsvetéssel megosztottak ruháin;
[36](#) azután leültek ott, és őrizték.
[37](#) Feje fölé függesztették az ellene szóló vádat, ezzel a felirattal: EZ JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA.
[38](#) Vele együtt feszítették keresztre két rablót is, az egyiket a jobb, a másikat a bal keze felől.
[39](#) Akik elmentek mellette, a fejüket csóválva káromolták,
[40](#) és ezt mondták: Te, aki lerombolod a templomot, és három nap alatt felépíted, mentsd meg magadat, ha Isten Fia vagy, és szállj le a keresztről!
[41](#) Hasonlóan a főpapok is gúnyolódva mondták az írástudókkal és a vénekkel együtt:
[42](#) Másokat megmentett, magát nem tudja megmenteni. Ha Izráel királya, szálljon le most a keresztről, és hiszünk benne!
[43](#) Bízott az Istenben, szabadítsa meg most, ha kedveli őt; hiszen azt mondta: Isten Fia vagyok.
[44](#) A vele együtt megfeszített rablók is ugyanígy gyalázták.
[45](#) Tizenkét órától kezdve három óráig sötétség támadt az egész földön.
[46](#) Három óra tájban Jézus hangosan felkiáltott: Éli, éli, lámá sabaktáni, azaz: Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?
[47](#) Néhányan az ott állók közül, akik hallották ezt, így szóltak: Illést hívja.
[48](#) Egyikük azonnal elfutott, hozott egy szivacsot, megtöltötte ecettel, nádszálla tűzte, és inni adott neki.
[49](#) De a többiek ezt mondták: Hagyd csak, lássuk, eljön-e Illés, hogy megmentse őt.
[50](#) Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét.
[51](#) És íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt, a föld megrendült, és a sziklák meghasadtak.
[52](#) A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste.
[53](#) Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.
[54](#) Amikor pedig a százados és akik vele őrizték Jézust, látták a földrengést és a történeteket, nagyon megrémültek, és így szóltak: Bizony, Isten Fia volt ez!

11 Hajtsuk meg fejünket egy pillanatra az imádságra. Urunk, tudjuk, hogy Te vagy az Isten, és miután elolvastuk ezt a szent Igét, még mindig látjuk, hogy a Te természeted nem változott. Te mindig Isten vagy. És úgy tűnt, hogy Jézusnak nem lesz semmilyen segítsége, hogy gonosz

kezek fogták el, és szétszaggatták, leköpték és kigúnyolták, és a kereszten függött, vérzett, haldoklott; és úgy tűnt, hogy sehol sem volt segítség, amíg még Ő maga is felkiáltott: "Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?". De Te pont abban a pillanatban cselekszel, amikor már semmi más nem tud.

Uram, Te megadtad nekünk, hogy tudjuk, ha vannak olyan folyók, amelyeken nem tudunk átkelni, ha vannak olyan hegyek, amelyeken nem tudunk átmenni, Isten arra specializálódott, hogy olyan dolgokat is megtegyen, amire mások nem képesek. Te ezen feladat szakértője vagy. Mert Te tudtad az okát annak a napnak a Golgotán. Te, aki Isten vagy, a végtelen, tudtad, hogy ennek az órának el kell jönnie. De amikor az beteljesedett, akkor megmutattad, hogy Te vagy az Isten. Megmutattad, hogy ki a főnök.

12 Megráztad a földet, és a földben alvó szentek kijöttek. Elsötétítetted a napot éjszakává... Olyanná, mint az éjszaka sötétsége, megmutatva, hogy Te vagy az Isten; de úgy tűnt, hogy sokáig hallgattál. Hadd vonjuk le ebből ezt a következtetést, hogy mindaddig, amíg a Szellemben járunk, Isten keze által vezetve, nem számít, hogy látszólag mi a baj, mégis a Golgota felé nézünk. Isten a megfelelő órában, a megfelelő időben szólni fog.

Most pedig, Atyánk Isten, bűneink és vétkeink bocsánatát kérjük. Kérjük a Te Lelkedet, hogy vezessen minket. Vezess minket, ahogy a galamb vezette a bárányt. Legyünk engedelmesek, bármi is érjen minket, tudva ezt, hogy Istenünk mindenből jót munkál, és az rendben lesz.

Légy velünk ma ezen az alkalmon. Imádkozunk, hogy mentsd meg azokat, akik megváltásra alkalmas állapotban vannak és keresik az üdvösséget. Töltsd be örök élettel azokat, akik azt keresik azt. Imádkozunk, hogy gyógyítsd meg azokat, akik, betegek és szenvednek, akik gyógyulást keresnek. És mi dicsérni fogunk Téged érte. Kérjük ezt a Te Fiad, a mi Megváltónk, Jézus Krisztus nevében. Ámen.

13 A ma reggeli beszédben szeretném felhívni a figyelmeteket arra a részre, amelyet választottam, hogy abból beszéljek: "Az a nap a Golgotán". Úgy tűnik, mintha ez egy kicsit nem lenne időszerű; ennek nagypénteken kellene lennie. A Golgotáról minden nap meg kellene emlékezni. És már annyit hallottunk róla és annyit olvastunk róla. A prédikátorok már az idők kezdete óta prédikálnak erről. Énekesek énekeltek róla a korokon át. A próféták négyezer évvel azelőtt megmondták, hogy megtörtént volna, és a mai próféták visszamutatnak arra, amikor az megtörtént. Ez egy annyira fontos nap.

Az egyik legfontosabb nap az összes közül, amelyen Isten hagyta, hogy a nap felkeljen. És ha ez ilyen fontos az emberiség számára - a Golgota -, akkor azt hiszem, jó, ha visszamegyünk, megvizsgáljuk, megnézzük, hogy mit is jelent ez számunkra. Mert biztos vagyok benne, hogy ebben a késői órában, amelyben élünk, Isten minden fontos dolgát keressük, amit csak megtalálhatunk; és mindazt, amit csak meg tudunk érteni, azért vagyunk itt, hogy ezt megismerjük. Hogy lássuk, mi lett értünk, és mit tett értünk Isten, és lássuk, mit ígért, hogy tenni fog értünk. És ezért jövünk gyülekezetbe.

14 Ezért prédikál a prédikátor. Ezért tanulmányozza és elmélkedik az Írásokon, és azért keresi az ihletet, mert ő Isten népének a közszolgája, és próbál találni valamit, ami... amit Isten akar mondani az Ő népének, valami olyat, ami segít nekik. Lehet, hogy az talán elítélné őket a

bűneikben; de segítene, őket felemelni, hogy elhagyják a bűneiket, és aztán felálljanak, hogy az Úrnak szolgáljanak. És a szolgálóknak ezeket a dolgokat kellene keresniük.

15 Ha ez a nap annyira fontos, hogy ez az egyik legnagyobb nap, akkor nézzünk meg három különböző dolgot, amit ez a nap jelentett számunkra. Több százat is vehetnénk. De ma reggel csak három különböző létfontosságú dolgot választottam ki, amit a következő néhány percben meg akarunk nézni, mit jelent számunkra a Golgota. És imádkozom, hogy ez minden jelenlévő bűnöst megítéljen, hogy minden szentet térdre kényszerítsen, hogy minden beteg emelje hitét Istenhez és gyógyultan távozzon, minden bűnös üdvözljön, minden visszaeső térjen vissza és szégyellje el magát, és minden szent örvendezzen, és új reményt kapjon – egy új reményt.

16 Az egyik nagy fontos dolog, amit a Golgota jelent számunkra és a világ számára, az az, hogy eldöntötte a bűn kérdését, egyszer s mindenkorra. Az ember az ő vétkeiben, bűnösnek találtatott, és a bűn olyan büntetést von maga után, amelyet senki sem tudott megfizetni. A büntetés olyan nagy volt, hogy senki sem volt, aki ki tudta volna fizetni a büntetést. Őszintén hiszem, hogy Isten ezt így rendelte el--- hogy a büntetés olyan nagy legyen, hogy senki ember ne tudja megfizetni--- hogy Ő maga tehesse meg!

Nos, a bűn büntetése a halál volt. Mindannyian bűnben születünk, vétkekben formáltattunk, hazugságot szólva jöttünk a világra. Ezért nem volt közöttünk senki, aki méltó lett volna rá, vagy nem találtak volna a földön egyet sem, aki méltó lett volna rá.

17 És a bűn nem a földön kezdődött. A bűn a mennyben kezdődött. Lucifer, az ördög, már azelőtt elítélt teremtmény volt engedetlensége miatt, hogy a földre lépett volna. A bűn a mennyben kezdődött, ahol Isten az angyalokat és hasonlókat ugyanarra az alapra helyezte, amelyre az embereket is. A tudás. A tudás fája... az élet fája és a tudás fája, ahol az ember választhatott. És amikor Lucifer megkapta a lehetőséget, a választásra, ő valami jobbat akart, mint ami Istennek volt. Itt kezdődött a baj.

18 És a bűnnek volt egy következménye. A következmény a halál volt. A halál volt a büntetés. És ez... Belemehetnénk ennek nagy részleteibe, mert hiszem, hogy csak egy halál van. Csak egy élet van. Hiszem, hogy az ember, akinek örök élete van, soha nem halhat meg, és hiszem, hogy arra a lélekre, aki vétkezik, teljes megsemmisülés vár. Mert a Biblia azt mondja: "A bűnös lélek bizonyosan meghal" --- nem az ember, hanem a lélek, amely vétkezik. Tehát a Sátánnak biztosan meg kell halnia, hogy teljesen megsemmisüljön. Mennyire nem értek egyet az univerzalistákkal, akik azt mondják, hogy a Sátán megmenekül! Ő vétkezett, és ő a bűn elindítója. A lelke vétkezett, és ő egy szellem. Ez a szellem teljesen megsemmisül, hogy semmi se maradjon belőle.

19 És amikor a bűn a kezdet kezdetén úgy sújtott le a földre, mint egy égből lezuhanó fekete lepel, szó szerint megbénította a földet. Rabságba taszított minden teremtményt a földön, és Isten egész teremtését. Az ember a halál, a betegség, a bajok, a bánat, a szomorúság rabságába került. Az egész természet vele együtt elesett. A bűn olyan bénítószer volt, amely valósággal megbénította a földet! És akkor mi itt kell, hogy álljunk, reménytelenül, mert minden teremtmény a földön alá volt vetve neki, és minden földre született ember alá lett

rendelve neki. Tehát annak olyan helyről kellett jönnie, ahol nem volt bűn. Nem jöhetett a földről.

Egyikünk sem tudta megváltani a másikat. Ez máshonnan kellett, hogy jöjjön. Ezért, amikor az ember rájött, hogy elszakadt az Istenétől, vándor lett. Sírtak, könnyeztek, kínlódtak, vándoroltak a hegyeken és a pusztákon keresztül, keresve a várost, amelynek építője és alkotója Isten volt. Mert tudta, hogy ha valaha is visszakerül Isten jelenlétébe, akkor megbeszélheti vele ezt a dolgot. De nem volt visszaút. Eltévedt, nem tudta, merre forduljon. Ezért csak elindult vándorolni, próbált találni egy helyet, hogy megtalálja az utat vissza Oda! Valami belülről azt súgta, hogy ő egy tökéletes helyről jött.

20 Nincs egy ember sem itt, ebben a látható közönségben ma reggel, vagy hallgatóságban ott a szalagokon, ahol majd körbejárja a világot, nincs senki itt vagy bárhol, aki ne keresné ezt a tökéletességet. Ha kifizeted a számláidat, azt hiszed, ezzel el lesz intézve. Mikor kifizeted a számláidat, akkor valaki beteg lesz a családjában. Amikor a betegség rendbe jön, akkor még több számlát kell kifizetned. Az első dolog, amit észreveszel, hogy a hajad őszül, és aztán újra fiatal akarsz lenni. És mindig van valami, folyamatosan, a bűnnek hulláma miatt. De a szívedben, az, hogy ezt keresed, azt mutatja, hogy van valahol egy tökéletesség. Valahol van valami.

21 Ez az oka ma is sokszor annak, hogy egy-egy bűnös még mindig csak tévelyeg. Egy szép fiatal lány levágja a hajfürtjeit, hogy népszerű legyen, kifesti az arcát, hogy csinosnak tűnjön, ruhát vesz fel ami megmutatja az alakját, mert ez az egyetlen dolog amit talál, valahol talál ami visszaad neki valamit - amikor elérheti, hogy a férfiak fűtyüljenek neki, integessenek neki, flörtöljenek vele. A fiatal férfiak ugyanezt teszik a nőkért. Megpróbálja magát vonzóvá tenni a nő számára. A szomszédok egy házat építenek, és egy bizonyos módon átalakítják, mert az egy kicsit jobban néz ki, mint a szomszédoké. Mindig ez van! Keresünk valamit, és aztán valami mindig csak egy kicsivel a fölé fog menni.

22 A fiatal hölgy talál egy másik fiatal hölgyet, aki népszerűbb nála. A szomszéd talál egy olyan házat, amelyik jobban néz ki, mint az övé. A nő talál egy másik nőt, aki egy bizonyos módon öltözködik, és jobban néz ki, mint ő. Van bennünk valami, ami keres valamit, és ez azt mutatja, hogy el vagyunk veszve. Meg akarjuk találni azt, ami megelégedést ad, ami betölti a belső éhségünket; de úgy tűnik, hogy nem találjuk.

Az emberek próbálkoztak ezzel az idők során. Sírtak érte. Könnyeztek. Mindent megtettek, amit csak tudtak, de mégsem találták meg, tévelyegve a világban.

23 Végül egy nap - az a nap a Golgotán - leszállt a dicsőségből Valaki, akit Jézus Krisztusnak, Isten Fiának hívnak, aki a dicsőségből jött, és így lett a Golgota. Az volt az a nap, amikor az ár ki lett fizetve, és a bűn kérdése örökre rendeződött, és megnyílt az út ahhoz a dologhoz, amire éhezünk és szomjazunk. Elhozta a megelégedést.

Nincs olyan ember, aki valaha is megjárta a Golgotát, és látta azt úgy, ahogyan volt, és ugyanolyan maradna, mint azelőtt. Minden, amire valaha is vágyott, teljesül, amikor megtalálja azt a helyet. Ez egy olyan fontos nap volt, és annyira fontos dolog, hogy megrázta a világot! Úgy megrázta a világot, ahogy még soha semmi nem rázta meg.

Amikor Jézus meghalt a Golgotán, és kifizette a bűn kérdését,

24 Ez a bűnös világ elsötétült! A nappal közepén elsötétült a nap. Egy idegösszeomlás volt, a sziklák megremegtek, a hegyek megrepedtek, és a holttestek kitörtek a sírból. Mit történt? Isten a Golgotán lenullázta azt. Örökre megsebezte azt az állatot, amelyet Sátánnak hívnak. Azóta még elvetemültebb lett, mert ez világosságot hozott az emberiségnek; és mindenki tudja, hogy a megsebzett állat a legelvetemültebb ... Törött háttal vonszolja magát.

Nos, a Sátánt kiütötték a Golgotán. A föld bebizonyította, hogy így volt. A legnagyobb ár, amit valaha is kifizettek, és az egyetlen személy, aki ezt meg tudta fizetni, eljött és megtette azt a Golgotán. Ott lett kifizetve a nagy ár. Ez az egyik dolog.

25 Isten követelte meg ezt. Senki sem volt méltó, senki sem volt képes, senki sem tudta megtenni. És Isten maga jött el, és emberré lett, és emberi életet élt emberi kívánságokkal, és megfeszítettetett a Golgotán. És ott, amikor a Sátán azt gondolta, hogy Ő nem fogja megtenni, nem fogja végigcsinálni... - Ő végigment a Gecsemánén és minden kísértésen, amit ember valaha is kiállt. Átment rajta, mint bármelyik ember; de Ő megfizette az árát! És ez az, ami elsötétítette a földet.

Mint egy érzéstelenítő egy műtéthez. Amikor az orvos érzéstelenít egy embert... először is elaltatja, mielőtt elkezdené. És amikor Isten megműtötte a gyülekezetet, a világ érzéstelenítést kapott. A természet görcsbe rándult.

Nem csoda. Isten emberi testben halt meg. Ez volt az óra, amelyre a világ várt, de sokan közülük nem ismerték fel. Ahogy ma is sokan keresik ezeket a dolgokat, mégsem ismerik fel. Nem ismerik fel a kiutat. Még mindig az élvezeteket és a világ dolgait keresik, próbálják megtalálni a kiutat.

26 Sok jelzőtábla mutatott arra a napra - sok nagyszerű előjel. Előre jelezte a bárány, a bika, a galamb és mind ezek a dolgok; de ezek nem voltak képesek megtörni azt. Nem tudta megtörni azt a halál csapdát! Mert a Sátáné volt a föld. Ugyanazok a sziklák, amelyeken egykor fel-alá járkált a földön, égő kénkövel - Lucifer a hajnal fia volt, és a földön járt, amikor az még égő vulkán volt -, ugyanazok a sziklák, amelyek azután kihűltek, amikor Jézus meghalt a Golgotán, feltörtek a földből. Az ár ki lett fizetve, és a Sátán rabsága megtört.

27 Isten visszaadta az embernek a visszavezető utat ahhoz, amit keresett. Nem kellett többé sírnia. Amikor eltörte a Sátán gerincét ott a Golgotán - a bűn, a betegség gerincét -, és ez minden földi halandó lényt visszahozott Isten jelenlétébe, a bűneik bocsánatával.

Halleluja! A bűneink megbocsáttattak! A Sátán többé nem zárhat el minket Istentől! Készült egy országút, ott áll egy telefon, egy vonal a dicsőségbe. Ez minden embernek elérhetővé teszi azt a vonalat.

Ha egy ember telve van bűnnel, és ő teljesen hozzá lehet ahhoz kötődve. Az a bűn meg lehet neki bocsátva! Nemcsak hogy megbocsátható, hanem az a bűn ki is van fizetve! Nem kell azt mondania, hogy "nem vagyok rá méltó". Persze, hogy nem vagy az. Soha nem is lehetnél az. De egy méltó átvette a helyedet! Szabad vagy! Nem kell többé vándorolnod. Nem kell többé élvezetet kereső embernek lenned itt a földön. Mert:

Vérrel teljes forrás fakad Jézus sebeiből,

megtisztul mindaz szennyétől, aki belémerül.

Nem kell, hogy elveszél. "Van egy országút és egy út, és azt a szentség útjának hívják; a tisztátalanok nem mennek át rajta." Mert előbb a forráshoz jön; azután rátér az országútra.

28 Megtörte a Sátán hatalmát. Kinyitotta a pokol börtönkapuit, hogy minden ember, aki be volt zárva ezen a földön -- a börtönökben -- félve, hogy ha meghal, milyen végzet vár rá... a Golgotán kinyitotta azokat a cellaajtókat, és minden foglyot szabadon engedett. Nem kell többé, hogy a bűn megtörjön. Nem kell többé nem alávetned tagjaidat a bűnnek, az ivásnak, a dohányzásnak, a szerencsejátéknak, a hazugságoknak.

Lehetsz becsületes, igazságos és egyenes; és a Sátán nem tehet semmit, mert kezédbe került egy kötél! Egy mentőkötél, amely lehorgonyzott a korok sziklájában. Semmi sem rázhat ki téged belőle. Semmilyen szél nem rázhat le téged róla. Semmi, még maga a halál sem választhat el minket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban van.

29 Ez az, amit a Golgota jelentett. A rabságban lévő emberek szabadok lettek. Emberek, akik egykor a halálfélelem alatt álltak, többé nem félnek a haláltól. Az ember, aki vágyakozik a város után, amelynek építője és alkotója Isten, ráléphet az országútra, és arcát a menny felé fordíthatja, mert szabad. Halleluja, ő meg lett váltva! Nem kell többé tévelyegnie, mert megtudhatja hogy, helyes-e vagy sem. Isten életet ad nekünk. A bűneink eltűnnek. Az a nap a Golgotán kifizette az árat. Ha mindezt látjuk, nem csoda, hogy a költő azt írta:

A sziklák meghasadnak, és az égbolt elsötétül,

Megváltóm lehajtotta fejét és meghalt.

A megnyíló fátyol felfedte az utat

A mennyei örömhöz és az örök naphoz.

30 Ábrahámnak nem kellett tovább vándorolnia az országon keresztül egy várost keresve. A bűnösnek nem kell többé azon töprengenie, hogy üdvözülhet-e vagy sem. A betegnek nem kell azon gondolkodnia, hogy meggyógyulhat-e vagy sem. A megnyíló lepel azon a napon a Golgotán feltárta a teljes győzelemhez vezető utat! Isten megadja nekünk az Ő Lelkének erejét, hogy mind ezek felett diadalmasan éljünk; csak azt kéri, hogy higgyünk benne. Ez történt azon a napon, a Golgotán.

Soha nem volt még egy ilyen nap. Soha nem is lesz ehhez hasonló. Erre már nincs szükség. Az árat kifizették! És mi meg vagyunk váltva. Hála Istennek! Meg vagyunk váltva.

Nem kell többé tévelyegni; nincs többé találgatás. Ez mindent elvett. A lepel elhúzta a fátylat, és mi egy országútra lépünk. Nem kell tovább gondolkodnunk, hanem hinnünk kell, és egyszerűen továbbmenni. Egyenesen Isten jelenlétébe sétálunk.

31 Ábrahám tudta, és mások is tudták, miközben a várost keresték, tudták, hogy ők máshonnan származnak. Valami történt. Egy megbénult földön éltek. Jöttek földrengések, jöttek viharok, háborúk és gyilkosságok. A farkas és a bárány egymást etették... vagyis a farkas a bárányt, az oroszlán pedig az ökröt. Ez nem tűnik helyesnek. Valami nincs rendben. Tudták, hogy valami nincs rendben. Ember... - a testvér megölte a testvért, az apa megölte a fiút, a fiú megölte az apát. Valami nincs rendben. Megöregszik, haldoklik, elsorvad, betegség támadja meg, rabságban van. A fák nőnek, de nem halhatatlanok. Meghalnak. A hegyek

változnak. A tengerek kiszáradnak. A vizek elapadnak. Valami nincs rendben! És keresték azt a helyet, azt a várost, ahol ez nem történik meg többé. Tudták, hogy ha valaha is visszatérnek annak a jelenlétébe, aki mindent létrehozott, akkor meg tudják beszélni a dolgot Vele.

32 Ó, bűnös, micsoda kiváltság ma reggel, hogy tudhatod, hogy most már megvan az út. Az a nap a Golgotán megnyitotta az utat; mert azok az ősatyák mind Őt keresték, Őt akarták megtalálni. A Golgota ingyen odaadta neked!

Miért utasítanád vissza? Hogyan utasíthatnád vissza, hogy csatlakozz egy felekezethez? Hogyan utasíthatnád el, hogy valamivel helyettesítsd? A világ örömeivel? Miért ne fogadnád el?

A szétnyíló lepel egyenesen visszavezeti az embert Isten jelenlétébe, anélkül, hogy bármilyen bűn lenne rajta, és utat nyit előtte éppen ahhoz, amit keres - mennyország, dicsőség, békesség, örök élet, minden közvetlenül ott van előtte.

33 Az a nap halálos csapást mért a Sátán hatalmára. Mindennek vége lett. És ott látom Őt. Ő volt az Éden Báránya, már attól az előképtől kezdve, amikor Ábel hit által kiválóbb áldozatot mutatott be Istennek, mint Káin.

Biztosan egy szőlővesszőt kötött a bárány nyakára, felhúzta a sziklához, a kezébe vett egy követ lándzsaként, hátrahúzta a kis fejét, és addig vagdalta, és vagdalta, amíg meg nem halt. A gyapja pedig a saját vérében csöpögött, a vérében feküdt! Ez egy árnyék volt.

De azon a napon, a Golgotán nem egy földi bárány volt, hanem Isten báránya, aki haldoklott - a saját vérében feküdve. Megszaggatták, összevagdalták, megverték, leköpték, ütötték, pofozták, és mindezt a világ tette! És a vér csorgott a hajáról.

34 Amikor Ábel báránya meghalt, olyan nyelvet beszélve halt meg, amelyet Ábel nem értett. Bégetett. És amikor Isten báránya azon a napon, a Golgotán meghalt, olyan nyelven beszélt, amelyet senki sem értett meg. "Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?" Isten Báránya volt, darabokra szaggatva, megtépdelve.

Ő volt az a Bárány, akire Ábel gondolt, amikor meglátta az asszony megígért magvát. Ő volt az a Bárány, akit látott Dániel, akit "a hegyből faragtak ki kéz érintése nélkül". Ő volt a prófétának a "kerék a kerék közepén". Minden, amit ők előre láttak, azon a napon beteljesedett - azon a napon a Golgotán. Ez hozta el azt a nagy dolgot. Ez törte el a Sátán hátgerincét.

35 Először is meg kell vizsgálnunk, hogy mit is jelentett az a nap. Másodszor, meg kell látnunk, hogy az a nap mit tett értünk, mit szerzett meg nekünk. Harmadszor, nézzük meg azt, hogy mit kellene nekünk tennünk azért a napért. Mit kellene nekünk tenni?

Először is, meg kell vizsgáljuk azt, mert az egy nagy nap - minden napok közül a legnagyobb. A bűn ára elrendeződött. Sátán hatalma megtört. És most azt akarjuk megnézni, hogy mit kellene tennünk, hogy viszonyozzuk azt.

Nos, viszonzásul, amikor Jézus meghalt a Golgotán, azon a napon, nemcsak a bűneink árát fizette ki, hanem kifizette az árat, és utat nyitott, hogy követni tudjuk Őt. Mert mi, a bukott Ádámok, akiket megváltott... Ahogyan a Lélek vezette Ádámot - az első Ádámot - a Lélek, aki

az egész természetet irányította, úgy mi - a második Ádám, vagyis a földi ember -, akiket Krisztus megváltott a Golgota napjától, követhetjük Őt.

36 És most, hogy meghalt a Golgotán, Ő egy utat készített. Feladta a Szellemét, a Szent Szellemet, amelyet visszaküldött a földre, hogy te és én élhessünk általa. Ezt jelenti számunkra a Golgota, hogy kövessük Őt.

Most először nézd meg ezt. Először nézd meg, mit tett értünk, és azután nekünk mit kell tennünk ezzel kapcsolatban. Mit kell tennünk, neked és nekem? Most azt mondjuk: "Nos, én értékelem ezt. Ez nagyon szép." De el kell fogadnunk. És elfogadni az, hogy elfogadjuk az Ő személyét, Krisztust a szívünkben. Akkor szabadok vagyunk a bűntől. Ezért egyáltalán nem szorítanak minket a bűn béklyói. Isten... mintha soha nem vétkeztünk volna.

A tökéletes áldozat tökéletessé tett minket. Mert Jézus azt mondta: "Legyetek azért ti is tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes". Így aztán nincs több tennivaló, tökéletessé lettünk Isten jelenlétében.

37 Nos, itt veszítjük el az állásunkat. Ha nem figyelünk, megpróbálunk visszatekinteni arra, amik voltunk; és amíg visszatekintünk arra, amik voltunk, addig az áldozat semmit sem ér számunkra. Ó, hát nem látod ezt, gyülekezet? Én nem próbálnám meg elvégezni ezt a munkát, nem tudom, és ti sem tudjátok. Nincs is szükség arra, hogy ezt megpróbáljuk. Eleve el vagy veszve, amíg arra nézel, amit tettél. De ne arra nézz, amit tettél, hanem arra, amit az a nap a Golgotán tett veled!

Kifizette a te áradat. Ez eldöntötte a kérdést. "A te bűneid olyanok, mint a skarlát, olyan fehérré lesznek, mint a hó. Vörösek, mint a bíbor, és fehérek lesznek, mint a gypjű." Tehát nincs bűnöd. Tökéletesen büntelen vagy. Nem számít, hogy mit tettél vagy mit teszel, akkor is büntelen vagy! Amíg elfogadtad Jézus Krisztust Megváltódnak, addig a bűneid meg vannak bocsátva. Minden, ami meg van bocsátva, az el van engedve és el van felejtve.

És ezután mit csinál? Megadja neked, ezen állapot után az Ő Szellemét, hogy kövesd Őt, és úgy cselekedj, ahogy Ő tette, másokért, akik szintén követik Őt.

38 Ő csak egy ember volt, a tökéletes ember. Életét adta, és példát mutatott neked.

Tehát, mit kell tennünk? Az első dolog, amit szeretnék elmondani, hogy: Jézus soha nem önmagáért élt. Ő az életét másokért élte. Ez pontosan az örök élet. Amikor azt mondod, hogy eljársz a gyülekezetbe, és jó dolgokat teszel, az rendben van. De amikor saját magadnak éled az életed, akkor nincs örök életed. Az örök élet az, hogy másokért élsz.

Ez be lett bizonyítva, amikor eljött az Isten Báránya. Ő élt és örök élete volt, mert nem magának élt, hanem másokért élt. És te is örök életet kapsz azáltal a nap által, és már nem magadnak élsz, hanem másokért élsz.

39 Valaki azt kérdezte: "Hogyan tudod eltűnni, amikor valaki ilyen csúnya szavakkal illet téged?" Te nem magadnak élsz. Másokért élsz, mert talán meg tudod váltani azt az embert. Fiakká lettetek; és az a baj, hogy az gyülekezet elfelejtette, hogy ők fiak. Ti fiak vagytok. Krisztus helyét foglaljátok el. Fiak vagytok; ezért ne magatokért éljétek, hanem másokért.

"Nos, Branham testvér, ezért a testvéreért képes vagyok élni, mert ő egy igazán kedves ember." Nem erről van szó. Éljen annak az embernek, aki gyűlöl téged! Éljen azért az emberért,

aki megölne téged, ha tehetné. Ezt tették vele. Megölték Őt, és Ő meghalt, hogy megmentse őket. Ez az örök élet. Amikor ezt a szívedbe zárod, akkor a mennyország felé tartasz. Így feláldozod a saját dolgaiddat. Feladod őket, mint a bárány a gyapját. A Golgota felé tekintesz.

40 Remélem, ez segít nektek, hogy eljussatok egy helyre... Ez az, amit ennek az Imaháznak, és amit minden embernek meg kell tennie, hogy rájöjj, mi vagy, és mi a célod.

Az gyülekezet nem csak azért megy istentiszteletre, hogy zenéljen, és dalokat énekeljen. Az gyülekezet a helyreigazítás helye. Az ítélet Isten házában kezdődik. Halottnak kell tekintenünk magunkat, és Krisztusnak kell élnünk. Aztán Ő elkészítette az utat, hogy feláldozhassuk magunkat az Ő szolgálatára, hogy követhessük Őt. Ha követjük Őt, akkor azt az életet éljük, amit Ő élt. Ez csodálatos. Jézus mondta ezt és beszélt erről... Hadd adjak csak néhány idézetet erről. Hallgassátok figyelmesen. Ne mulasszátok el!

41 Jézus azt mondta, hogy azon a napon elkülöníti az embereket, mint a juhokat és a kecskéket, és azt mondja a kecskéknek: "Álljatok a baloldalra", a juhoknak pedig: "Álljatok a jobb oldalra". És így szól majd a kecskékhez: "Távozzatok tőlem, mert éhes voltam, és ti nem adtatok enni. Börtönben voltam, és nem látogattatok meg. Meztelen voltam, és nem öltöztettetek fel. Szomjaztam, és nem adtatok nekem inni. Beteg voltam, és nem látogattatok meg. Távozzatok hát tőlem." A juhoknak pedig azt mondta: "Éhes voltam, és ti megettetek engem. Meztelen voltam, és ti ruhát adtatok nekem. Beteg voltam, és szolgáltatok felém." Vegyétek észre, ne hagyjátok ezt figyelmen kívül, gyülekezet! Tartsátok ezt örökre a szívetekben! Ezt annyira öntudatlanul tették. Azok az emberek nem kötelességtudatból teszik. Az az ember, aki azért ad neked valamit, mert ezt kell tennie, az ember, aki azért etet téged, mert azt neki tennie kell, annak egy önző gondolata van. Ez kell, hogy legyen a te életed, a cselekedeteid.

42 Ez annyira meglepte ezeket a juhokat, hogy azt mondták: "Uram, mikor voltál éhes, és mi nem adtunk neked enni... mikor voltál éhes, és mi adtunk neked enni? Mikor voltál meztelen, és mi adtunk neked ruhát? Mikor voltál szomjas, és mi adtunk neked inni? Mikor voltál beteg, és mi segítettünk neked?" Ez annyira automatikusan történt --- szeretetből. Csak az ő életüket élve.

Istenem, hadd értsék meg az emberek, hogy mit tett értünk a Golgota. Annyira automatikusan: "Uram, mikor voltál..., Uram. Mi erről nem tudtuk."

Nézd meg, Jézus megfordult és azt mondta. "Amit ezekkel tettetek, azt velem tettétek." Önzetlen élet. Nem gondolod meg kétszer, nem gondolkodsz rajta, hanem annyira halott vagy e világ dolgai számára, annyira élsz Krisztusban, és annyira az országúton jársz, hogy ezek a dolgok csak automatikusan mennek. Egyszerűen csak teszed.

43 Nem azt mondva: "Most az Úr azt akarná, hogy ezt tegyem". Nem erről van szó. Te csak része vagy Neki. Az Ő Szelleme van benned, és úgy cselekszel, ahogyan Ő is tett. Értitek? "Van út, amely helyesnek látszik az ember számára, de annak vége a halál útja." "Nem mindenki, aki azt mondja: Uram, Uram, megy be, hanem akik az én Atyám akaratát cselekszik" --- csak szívből, csak szabadon.

Nos, azon a napon a Golgotán az ár ki lett fizetve, hogy mi is ilyenek lehessünk. Nem azt mondjuk: "Tudod, özvegy Jonesnak egyszer elfogyott a szénje, és elmentem és vettem neki szenet."; vagy: "Tudod, láttam egy testvért, akinek szüksége volt egy ruhára, és elmentem és vettem neki egy ruhát. Isten áldása, én keresztény vagyok." Ó, Te önző, szegény, szerencsétlen ember! Képmutató vagy. Ne tudja a jobb kéz, hogy mit csinál a bal, és a bal se tudja, hogy mit csinál a jobb.

Annyira automatikusan meg vagy halva Krisztusban, míg bárhogyan is, de megteszed azt. Ez a természeted, így vagy felépítve. Mindenképp megteszed. Ez az élet, ami benned él. Teljesen átadod magad annak a Szellemnek, és az csak él benned.

44 Ó, érzitek ezt az áldott Szellemet? Ezt az életet: "Nem én élek", mondta Pál, "hanem Krisztus él bennem". Csak úgy magától jön.

"Nos, azt mondom neked, Branham testvér. Mi itt keresztények vagyunk. Segítünk az embereknek. Mi segítünk nekik." Ó, szégyelljétek magatokat! Ez nem kereszténység. A kereszténységnek automatikusan meg kell... ezt csak meg kell tenni. Te csak elfelejtesz minden, minden „nem tudom”-ot... Menj, és tedd meg!

Krisztus teljesen átadta az életét Istennek. Odaadta magát, mint közszolga az embereknek. Ingyen odaadta az életét. Nem kellett volna megtennie. Ő nem vonakodva tette. Nem azt mondta: "Nos, testvérek, nektek nagyon nagyra kellene tartanotok engem, mert azért jöttem, hogy meghaljak értetek". Egy szót sem szólt erről. Ő meghalt, akárhogyan is! Mert Isten volt benne. Isten van bennetek! Isten van bennem! Ez arra késztet, hogy másokra nézzünk.

45 Juhok az egyik oldalon.

Valaki így szól majd: "Nos, Uram, én ezt tettem, és Uram, én azt tettem".

Ő azt mondja: "Távozzatok tőlem, ti gonoszságnak cselekvői. Még csak nem is ismertelek titeket."

Ha az gyülekezet egyszer eljut ezekhez az alapvető tényekhez, hogy ez nem olyasmi, amit megpróbálsz megtenni, amihez meg kell győznöd magadat; ez olyasvalami, ami beléd születik.

46 Bocsátsatok meg nekem, pünkösdi barátaim. Én pünkösdi vagyok, de a pünkösdi barátaim eljutottak egy olyan pontra, ahol nagyon pörgős zenének kell lennie, bandák dobolásának, vagy tapsnak, vagy csörgődobozásnak, azért, hogy legyen egy kiáltozás. Ez csak érzelem. A csaták előtt zenéltek a zenészek, hogy az embereket a harci érzelmekbe vigyék. Én hiszek a zenében. Hiszek a tapsoló kezekben. Hiszek ezekben a dolgokban. Ez így igaz. Nekünk kellene ezek, de ti elmulasztottátok megtenni a nagy dolgokat. Az az önfeláldozó életet, amikor Isten él benned, magadtól azt teszed, ami helyes, mert az a helyes - csak csinálod, nem is gondolkodsz rajta, csak éled azt. És most nézzétek. Látjátok, hogy mi történik, csak... az országúton vagytok. Ezt jelenti számodra a Golgota--az országút--az megnyílt számodra azon a napon.

47 Most emlékezzetek, hogy nem lehettek félig kecskék és félig bárányok. Azok nem keverednek. Sokan vannak, akik azt mondják: "Igen, tudod mit? Van egy szervezet a

csoportunkban. Mi segítünk a szegényeken. Mi tesszük ezt." Ez rendben van, de ti csak magatokat fényezitek ezzel. Ne tegyétek ezt. Titokban adjátok az alamizsnát, mondta Jézus. Valami van benned, amitől ez automatikus.

Ez nem több, mint amikor mész és veszel egy pohár vizet. Szomjas vagy. Ha a melletted álló ember is szomjas, akkor rá is gondolsz. Ugyanúgy gondolsz a többi ember szükségére, mint a saját szükségedre, és nem gondolkodsz rajta, csak éled az életed.

48 Tehát nem lehetsz félig bárány, félig kecske. Így ha azt mondd: "Nos, a mi gyülekezetünknek van egy szervezete. Adakozunk a szegényeknek. És mi ezt tesszük, és azt tesszük, és így teszünk". Ha ezeket anélkül teszed - a Krisztus élete nélkül -, akkor teljesen hiába csinálod. Jézus...

Pál azt mondta az I. Korinthus 13-ban: "Ha minden vagyonom odaadom is, hogy a szegényeknek enni adjak, és testemet áldozatként elégetem, az semmit sem használ nekem". Most ez kemény, de ez az igazság. El kell jutnotok ehhez a tényhez. Lássátok meg, hogy mit tett a Golgota értetek.

49 Ránézünk, és azt mondjuk: "Ó, igen, ez remek". Ez nem az. Ha Isten Fiának el kellett mennie a Golgotára, hogy keresztre feszítsék, akkor minden fiú, végig kell, hogy menjen a Golgotán! Kell, hogy legyen egy saját Golgotája. Neked is kell, hogy legyen egy napod a Golgotán. És nekem is meg kell, hogy legyen az a nap a Golgotán. Ezzel el van rendezve a bűn kérdés. Nem kezdet rázni a prédikátorral, nem kézfogás által bekerülni a gyülekezetbe, nem levéllel, nem hitvallással bekerülni, hanem bejönni születés által.

Ő soha nem adott egy levelet, Ő soha nem adott egy hitvallást, Ő egy születést adott. Így jövünk be mi is. És ettől kezdve, automatikusan keresztény életet élünk.

50 Most, a következő dolog. Félig kecske, félig bárány: olyan nem létezik. Vagy kecske, vagy bárány nem lehetsz félig kecske, félig bárány. Ha pedig csupán jó dolgokat teszel, és azt hiszed, hogy ezzel bejuthatsz, akkor nincs is szükséged a Golgota napjára. Ezt a törvény már megadta. De azért lett a Golgota napja, hogy behozza azt, hogy ne csak gyülekezeti tagok legyünk, hanem Isten fiai és leányai.

Ez volt az a nap a Golgotán. Ez az, amit jelent számodra, hogy úgy cselekedj, kövesd, és úgy viselkedj, mint Jézus.

Most a folyó nem folyhat egyszerre felfelé és lefelé. A folyó csak egy irányba folyik, és Isten Lelke is csak egy irányba megy. Nem keverednek benne különféle dolgok. Ugyanarra folyik.

51 Zárásként, nézzétek Jézust. Jézus azt mondta: "Amit én teszek, ti is azokat fogjátok tenni, és még ennél is nagyobbakat fogtok tenni, mert én elmegyek az ~~én~~ Atyámhoz." Ezt nem annyira az itteni gyülekezetnek mondom, ti értitek, de ezek az üzenetek szalagra vannak véve. Tízezrek hallják őket szerte a világon. Most megválaszolom a kritikusoknak azt a kérdését. Gyakran mondják nekem, hogy "Nos, te hiszel a Bibliában". Jézus azt mondta: "Ezeket a cselekedeteket, amelyeket én teszek, ti is teszitek; és még ennél is nagyobbakat fogtok tenni, mert én elmegyek az ~~én~~ Atyámhoz."

52 Meddig tudsz még süllyedni, uram? Milyen messzire tudsz eltávolodni a tisztánlátástól az intellektuális teológiáddal, a ~~te~~ mentális elképzeléseiddel? Drága eltévedt barátaim, nem

tudjátok megérteni, hogy ez a Biblia szellemileg van értelmezve? Jézus hálát adott az Atyának, hogy elrejtette a tanultak, az okosok, a bölcsek és az értelmesek elől, és olyan kisgyermeknek fogja kinyilatkoztatni, akik a Golgotához jönnek.

53 Most nézzétek. Jézus azt mondta (figyeljétek, hogyan mondta): "A cselekedeteket, amiket tesztek...". Ő éppen most is teszi azokat. "A cselekedeteket, amelyeket most teszek [betegeket gyógyítok, halottakat támasztok fel, vakok szemét nyitom meg], ezeket a cselekedeteket ti is tenni fogjátok. Ti is ezeket fogjátok tenni, ha hisztek bennem. Ezeket a cselekedeteket fogjátok tenni; és aztán még ennél is nagyobbakat fogtok tenni, mert én elmegyek az én Atyámhoz. Még egy kis idő, és a világ nem lát engem többé; ti azonban látni fogtok engem. Veletek leszek, sőt bennetek leszek a világ végezetéig. Nem hagylak benneteket vigasztalás nélkül. Imádkozom az Atyához, és küld nektek egy másik Vigasztalót, aki a Szentlélek; akit a világ nem fogadhat be, ti azonban befogadjátok őt."

54 Figyeljétek meg, a „nagyobb” cselekedet, az hogy egy erő lett adva a gyülekezetben nemcsak arra, hogy imádsággal meggyógyítsák a betegeket, kiűzzék az ördögöket imádsággal, hanem arra is, hogy örök életet adjanak a többi hívőnek. A Szentlélek eljött, és a gyülekezet kezébe adatott, hogy életet adjon. Ezért történt a Golgota.

Fogta a meggörnyedt, lealacsonyodott férfiakat és nőket, és felemelte őket egy helyre, hogy Isten fiai és leányai legyenek, hogy betegeket gyógyítsanak, és örök életet adjanak át, azáltal, hogy a Szentlelket adnak az engedelmes hívőknek. Emberek, akik egykor hitetlenek voltak, hívőkké lettek, és szellemi örök életben lett részük.

55 Mennyivel nagyobb az... Azt mondani ennek a beteg asszonynak, aki itt fekszik, hogy "imádkozhatok a hit imájával", és meg fog gyógyulni, ez nagy dolog. Ez az, amit akkor Ő tett, de Ő azt mondta: "Ennél nagyobbat fogtok tenni. Erőt fogok adni nektek, nem csak arra, hogy egy időre feltámasszátok, hanem arra, hogy örök életet adjatok neki - ami örökkévaló lesz". Szegény, vak, nyomorult emberek, hogyan mulaszthatjátok el ezt? Nem látjátok, hogy mi a nagyobb dolog? Ez a legnagyobb dolog, ami valaha is megtörténhetett, hogy örök életet adhatunk az embereknek!

56 Mi az örök élet? Az az élet, amelyet Ő élt. Az élet, amely benne volt; adjátok át másoknak is. Megteheti ezt az ember? Istennek egy Fia igen. Jézus azt mondta: "Akinek a bűneit megbocsájtod, annak el lesz engedve; akinek viszont nem, annak megtartatik". Itt követte el a katolikus egyház és sokan mások a nagy hibát. Elmennek, és azt mondják: "Megbocsátom a bűneidet". Nem erről van szó.

Hogyan bocsájtották meg a bűnöket a Bibliában? Péter válaszolt erre a kérdésre pünkösöd napján. Azt kérdezték: "Mit tehetünk, hogy üdvözlünk? Hogyan kaphatjuk meg mi is, amit ti megkaptatok?"

Ő odaadta a receptet. Elmondta nekik, hogy mit kell tenni. Azt mondta: "Térjete meg mindnyájan Istenhez, és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus nevében". Mire? "Bűneitek bocsánatára." Itt vannak a nagyobb cselekedetek.

57 Hány olyan prédikátor van itt ma reggel, vagy akik hallgatjátok a szalagokat, akik hajlandóak lennétek ma reggel elmenni a Golgotára, megnézni, mit tett ott Isten értetek,

elhagyni a felekezeti hitvallásokat, és hirdetni az evangéliumot? Halleluja! Ez most itt van előttetek! Mit fogtok vele kezdeni? Miért? "Megtérést és bűnbocsánatot kellene hirdetni az ő nevében az egész világnak, Jeruzsálemtől kezdve." Halleluja!

Mit jelent számodra a Golgota? Mit tett érted az a nap? Kitömött téged teológiával? Kitömött inget csinált belőled? Vagy egy teljesen odaszánt kereszténnyé tett? Halleluja! A bűnök meg lettek bocsátva. Ezeknél nagyobb cselekedeteket fogtok tenni. Igaz látjátok, hogy kik azok, akikről szó van? "Nagyobb cselekedeteket ennél" --- bűnök bocsánata Jézus Krisztus nevében. De a hitvallás, a felekezetek, és így tovább leköt titeket egy olyan helyre, ahol még mindig a világot szolgáljátok.

58 Mutassatok nekem, egy férfit, mutassatok nekem egy nőt, aki eljön a Golgotára, és megpróbál egy nagy emberré válni, mert valaki mondott valamit. Mondd meg nekem, hogyan tudnál a Golgotára egyenesen ránézni, abban az igaz fényben, azon a napon a Golgotán...

Hogyan lehetne, hogy megvan neked az a nap a Golgotán, és te olyan büszkén jössz ki onnan, mint egy kitömött ing? Hogyan jöhetsz ki onnan egy szervezet bábjaként, hogy valami ember alkotta tanítást hirdess? Miért nem alázod meg magad Isten Igéje előtt? Ha valaha is eljutsz oda, onnan alázatosan fogsz kijönni. Hogyan akarhatsz valami nagy ember lenni a szervezetedben, tollal a kalapodban, amikor Jézus Krisztus, az Isten Fia megalázta magát egy összevagdalt testtel, egy leköppött arccal, annyira megszégyenítve és meggyalázva, hogy levetkőztették és keresztre feszítették Őt a világ előtt, nem törődve a gyalázattal? Hogyan tudnál úgy a Golgotához menni, hogy másként jössz el onnan, mint amilyen Ő volt? Egy szégyen, egy gyalázat.

Azt mondod, "Ó, ki fognak rúgni!" Hadd rúgjanak ki. Legyen egy napod a Golgotán. Isten majd elvégzi veled az Ő dolgát. Hadd mondjam ezt el még egyszer. Legyen egy napod a Golgotán, és Isten el fogja végezni benned a munkáját. Imádkozzunk.

59 Urunk, ó, Istenünk, vigyél el most mindnyájunkat a Golgotára. Engedd, Uram, hogy elszakadjunk magunktól - az emberektől való félelemtől, a félelemtől, hogy mit fog majd valaki mondani. Az egész világ kinevette, kigúnyolta Őt, de Ő engedelmes volt a halálig. Engedelmeskedett a szégyenig. Még a kormánynak is engedelmeskedett, és tudjuk, hogy amikor a Sátán lejött erre a földre, ő lett az uralkodó és a hatalom ezen a földön. Ugyanígy volt a mi Urunk előtt is, és azt mondta: "Ezek a királyságok az enyéme. Azt teszek velük, amit akarok". És látjuk, hogy attól a naptól kezdve egészen a mai napig ezt a világot az uralja, aki miatt meg lett átkozva. De Istenem, ó Istenem, mi egy olyan királyságot szolgálunk, amely nincs átok alatt!

Atyám, Istenem, milyen csodálatos, Te nagy dolgokat tettél a világon jelképekben, megengedve, hogy ezek a nagyszerű képek, mint a Tízparancsolat, és így tovább, előjöjjenek: hogy láthassák azt férfiak és asszonyok, még a gyülekezet ajtaját sem sötétítenéd be, hadd lássák, hogy mi az. Isten útja a világ által elutasított út, mert olyanok vagyunk, mintha Oroszországban lennénk a kommunizmus alatt. Ebben a világban vagyunk, de nem ebből a világból vagyunk. Ott voltunk a Golgotán. Megfeszítettük magunkat, Isten országáért, hogy az övéi közé tartozzunk. Nem számít, mit mond a világ, mi az Úr kevés megvetettjeivel együtt járjuk az utat. Megyünk a feltámadás felé.

És hisszük, hogy ez hamarosan bekövetkezik, Uram, amikor feltámadunk egy olyan királyságba, amely átveszi az uralmat e világ felett, ahogyan Dániel profétálta. És az egész világot apró pelyvára zúzta, és a nyári szél lefújta a cséplőszékről. A szikla pedig, nagy hegygé nőtt, amely beborította a földet. Az a szikla el fog jönni. Istenem, mi is részesei akarunk lenni! Tagadjuk meg magunkat, vegyük fel keresztünket naponta, éljünk Krisztusért, éljünk másokért. Add meg ezt, Urunk!

60 Ha van itt ma reggel valaki, aki nem ismeri Őt, mint Megváltót, és szeretné, ha a záró imában megemlékeznék róla, és ha szeretné, hogy ez legyen a te napod a Golgotán, akkor emeld fel a kezed, és mondd: "Imádkozz értem, Branham testvér!". Szeretném megismerni Őt, mint Megváltómat." Isten áldjon meg téged, fiatalember. Valaki más? Isten áldjon meg téged, testvérem ott hátul. Van még valaki, aki azt mondaná: "Szeretném megismerni Őt. Azt akarom, hogy ez egy nap legyen számomra a Golgotán. Beteg vagyok és fáradt. Mi értelme, hogy itt kerülgessem azt a dolgot, amire születtem? Arra termettem, arra születtem, hogy Isten fia legyek, és én itt ragaszkodom a világ dolgaihoz. Istenem, engedd, hogy ma keresztre legyek feszítve. Hadd feszítsem ma keresztre magamat és az elképzeléseimet, hogy Krisztussal együtt éljek és másokért éljek. Nem számít, mi lesz velem, ha kigúnyolnak, üldöznek, és minden rosszat mondanak rólam és ilyesmi, hadd járjak csak alázatosan, szelíden, mint a bárány, ahogyan Ő tette. Egy napon megígérte, hogy az utolsó napon feltámaszt engem. Várom azt a napot."

Vajon lenne még néhány felemelt kéz? Isten áldjon meg benneteket ott hátul, és titeket is. Rendben, még néhányan. Isten áldjon meg, Isten áldjon meg. Még néhány, mielőtt imádkoznánk.

61 Mennyei Atyánk, Péter pünkösdi napján prédikálni kezdett, és ez van megírva: "Akik hittek, mind csatlakoztak a gyülekezethez". Ők valóban teljes szívükből hittek. Ezek az emberek, akik most felemelték a kezüket, hiszem, hogy teljes szívükből hisznek. Ha így van, akkor vár minket egy vízzel teli medence. Ha azt akarják, hogy bűneik meg legyenek bocsátva, akkor van itt valaki, aki megkeresztelheti őket abban a névben, és az egyetlen névben, amely az ég alatt az embereknek adatott, amelyben meg lehetnek mentve. Mert ahogyan néhány perccel ezelőtt idéztem a szentírást, hogy "megtérést és a bűnbocsánatot kellene hirdetni az Ő nevében az egész világnak, Jeruzsálemtől kezdve". És Jeruzsálemben, amikor a megtérést és a bűnbocsánatot hirdették, az apostol elmondta nekik az Írásokat, és azt mondta, hogy először meg kell térniük, és azután meg kell keresztelkedniük Jézus Krisztus nevében. Ez volt a prédikátor dolga. Hogy ők megtérjenek, ő pedig megkeresztelje őket bűneik bocsánatára. "Akinek megbocsátjátok a bűneit, annak meg van bocsátva. Akinek nem bocsátjátok meg, annak megtartatnak a bűnei."

62 Atyám, hogyan tudott a világ ilyen hisztériába jutni? Miért nem hisznek az egyszerű evangéliumban? És még ehhez hozzák a hamis neveket, hamis keresztségeket, hamis Szentlélek keresztségeket, a szolgálókkal való kézfogást, az Atya, Fiú és Szentlélek címek használatát, ami soha nem szerepel a Szentírásban - egy római emberek által készített írás; nem egy keresztény tanítás a Bibliából. A bűnök bocsánatát nem lehet címek által elengedni, hanem csak Jézus Krisztus neve által.

Nos, Atyám, tudjuk, hogy ez nagyon nem népszerű. A te utad mindig is ilyen volt. De hadd jussanak el ma reggel férfiak és asszonyok ahhoz a naphoz, ahhoz a naphoz a Golgotán, ahol Jézus meg lett vetve, az a szégyen, levetköztetik, összevagdossák, leköpi és kigúnyolja az egész világ, az egyház, azok az emberek, akiknek szeretniük kellett volna Őt... és mégis mindeközben nem nyitotta ki a száját, és ment és meghalt azokért az emberekért, akik kigúnyolták Őt.

63 Istenem, vezess minket ma reggel a Golgotára. És ha azt mondják, hogy örültek vagyunk, ha azt mondják, hogy rosszul értelmezzük a Bibliát, bármit is mondjanak; Nem tudnak Isten színe elé állni, és azt mondani, hogy ez rossz.

Nem takargathatják a bűneiket a Bibliával. A Biblia leleplezi a bűneiket, és hitetlenségüket - hogy népszerűek legyenek, hogy azt tegyék, amit a többiek. Gyertek ma reggel a Golgotára, kezdődjön Jeruzsálemben, "hogy a megtérést és a bűnök bocsánatát hirdessék az Ő nevében minden nemzetnek, Jeruzsálemtől kezdve". Tegyék meg ugyanazt a lépést megfeszítve, hogy megvagdossák és leköpjék őket, és kigúnyolja őket, és csúfolja őket, mindenféleképpen mondjanak róluk, amit csak a vallásuk enged - gyülekezetek szétszakítója, vagy bármit, amit csak akarnak.

Uram, segíts nekünk ma reggel az Úr megvetettjeivel egy úton járni. Hadd járjunk úgy, mint az apostolok, nem fordulva se jobbra, se balra, és teljes szívünkből szolgáljunk Istennek. Add meg ezt, Atyám!

Most pedig gyógyítsd meg a betegeket és a szenvedőket, akik az imasorba lépnek. Azok, akik szívükben felemelték a kezüket, hadd térjenek meg most azonnal. Azok, akik oly sokáig hátráltak, hadd menjenek gyorsan a vízhez, és legyenek bűneik elengedve az áldozat nevében, Jézus Krisztus, az Isten Fia nevében. Ámen.

...

[Hiányzó rész a fordításból.]